

Č. 4322.

Vyhoštění. — Cestovní pasy (Slovensko): * Nevykáže-li cizinec přes vyzvání úřadu cestovní pas opatřený dle § 3 nař. z 9. června 1921 č. 215 Sb. visem příslušného orgánu čsl. státu ještě platným, jest dán důvod k jeho vyhoštění z území státu čsl. podle § 10 zák. čl. V z r. 1903 pro nedostatek náležité legitimace.

(Nález ze dne 15. ledna 1925 č. 668).

Prejudikatura: Boh. 3244 a 4180 adm.

Věc: Alexandr K. v B. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran povolení pobytu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li, maďarskému příslušníku, byl na základě jeho žádosti povolen pobyt v Bratislavě do dne 31. března 1924. Výnosem z 27. března 1924 zpravil ministr pro Slov. policejní ředitelství v Bratislavě o tom, že st-li byl jen zcela výjimečně povolen další pobyt v Bratislavě do 30. dubna 1924 a že mu byl vydán opravený cestovní pas s tím, že povolení to je neodvolatelně poslední a nebude více prodlouženo. Policejní úřad byl zároveň vyzván, aby povolení to vedl v evidenci a v případě, že by st-l do oné doby zdejší území neopustil, aby byl vykázán.

Nss uvážil o stížnosti do výroku toho podané takto:

Podle § 1 zák. čl. V. z 1903 mohou cizinci se zdržovati v každé obci zdejšího území, jsou však podle § 3 povinni, zamýšlejí-li bydleti v obci té, nejen ohlásiti tento svůj úmysl příslušnému úřadu, nýbrž také náležitě se legitimovati, totiž prokázati svou totožnost, státní občanství a případně i jiné náležitosti. Podle § 10 pak může býti cizinec, jenž se náležitě nelegitimoval, vykázán policejním úřadem ze zdejšího území.

Podle § 1 zák. čl. VI. z 1903 k p o b y t u a k cestě na zdejším území není z p r a v i d l a třeba cestovního pasu. Podle § 2 však je ministerstvo zmocněno, aby v případech tam uvedených, zejména také, vyžaduje-li toho bezpečnost státu, zavedlo nucenou pasovou povinnost.

Z porovnání předpisů těch je patrné, že legitimace podle § 3 zák. čl. V. může se státi také způsobem jiným a že průkaz cestovním pasem k cíli doložení státního občanství je obligatorní pouze v tom případě, když byla po rozumu cit. § 2 zák. čl. VI. zavedena nucená pasová povinnost. Z předpisů těch podává se však další ještě důsledek, že totiž, nebylo-li této pasové povinnosti vyhověno, a nemůže-li se cizinec cestovním pasem vykázati, nelegitimoval se náležitě podle § 10 zák. čl. V. a že ho mohou postihnouti účinky tamtéž uvedené.

Jak patrné z vl. nař. z 9. června 1921 č. 215 Sb., dovolávajícího se výslovně zák. čl. VI z r. 1903, byla normou tou zavedena ona nucená pasová povinnost dočasně, to jest do konce roku 1923, resp. podle vl. nař. z 25. října 1923 č. 207 Sb. až do konce 1925 a vysloveno, že k náležitostí cest. pasu náleží též visum příslušného orgánu čsl. státu podle § 3 cit. nař., a jest tedy řádnou průkazní listinou svrchu uvedenými předpisy vyžadovanou pouze cestovní pas opatřený tímto visem jakožto nutnou svou součástí.

V daném případě je nesporno, že st-l, cizí příslušník, cestovním pasem se vykázal, že však pas ten postrádá visa, ježto visum svého času mu dané uplynutím času zaniklo a to nejpozději dnem 30. dubna 1924, do kdy byl mu žal. úřadem v základě onoho pasu povolen pobyt v tuzemsku, kterážto doložka v cestovním pase vyznačená má právě povahu visa, jakožto prohlášení orgánu zdejšího státu, že s hlediska státu toho není námitek, aby cizí státní příslušník, na základě cestovního pasu vydaného mu jeho státem na zdejší území vstoupil a tam se zdržoval. To patrno i z 2. odst. § 2 cit. vl. nař. č. 215/21, z něhož se zejména podává i ten další důsledek, že předpisů těch užití jest nejen stran cizinců, kteří teprve budoucně chtějí překročiti hranice a vstoupiti na zdejší území, nýbrž i stran těch, kdož na území tom již jsou, jichž cestovní pasy však podle právního stavu před tím platného doložkou tou zdejším zastupitelským orgánem v cizině nebo zdejším správním úřadem opatřeny dosud nebyly.

Pokud st-l brojí proti tomu, že mu žal. úřad odepřel povolení to prodloužiti čili obnoviti ono visum jeho cestovního pasu, jest stížnost bezdůvodná, když, jak nss vyslovil již ve svém nálezu Boh. 4180 adm., cizí státní příslušník nemá právního nároku na udělení (a tudíž ani na obnovení) pasového visa pro jeho další pobyt na zdejším území; odepřeli tudíž žal. úřad již předem učiniti tak, neporušil žádného st-lova subjektivního práva.

Ale pak cestovní pas st-lův postrádá po 30. dubnu 1924 jedné z nutných náležitostí, nehodí se tedy k n á l e ž í t é legitimaci st-le jakožto cizího státního příslušníka, chtějícího zdržovati se na zdejším státním území (§ 10 zák. čl. V. z 1903) a vydává se st-l svým dalším pobytem na území tom následkům v cit. § uvedeným, zejména i tomu, že bude z území toho vykázán. Pohrozil-li tedy žal. úřad st-li oněmi následky, případně dal-li již příslušnému policejnímu úřadu pokyn, aby tímto způsobem proti st-li svého času zakročil, jeho výrok se nepřičí zákonu, pročež bylo zamítnouti stížnost jako bezdůvodnou.

Č. 4323.

Dávka z přírůstku hodnoty. — Administrativní řízení: * Ve věcech dávky z přírůstku hodnoty z převodu nemovitosti neplatí pro zcizitele doručení intimátu rozhodnutí II. stolice, které se stalo advokátu nebo notáři odvolání podepsavšímu, jehož plná moc nebyla vykázána. Bylo-li straně pouze sděleno, že odvolání její bylo zamítnuto, důvody rozhodnutí toho však nesděleny, zakládá postup ten vadu rozhodnutí II. stolice.

(Nález ze dne 16. ledna 1925 č. 6623/24).

Věc: Anna F. ve V. proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Zem. inspektorát pro zem. dávky vyměřil plat. rozkazem z 20. listopadu 1922 st-lce dávku z přírůstku hodnoty z převodu domu